

HUBERT ÉS A SZERZŐ

kalandjai a Bárdosban

Tizennégy éves korom óta tanítok. Általánosban csak tanulópárban bíztak rám gyengébbeket, majd gimnáziumban apró pénzért, szorgalomból, elkötelezettségből mindig foglalkoztam kisebb, nagyobb ifjakkal.

Ezért is tudom manapság is értékelni, ha olyan közösségbe kerülök, ahol kíváncsiság, csillogó szem, befogadásra kész gyereksereg fogad.

Tavaly már jártam a Bárdosban* egy magyarra fordított „felnőtt” norvég kötettel. Akkor sajnos a szerző betegsége miatt egyedül kellett a diákokkal elhítenem, hogy az északi szerzők is csak két lábon járó hús-vér emberek. Az ország különböző iskoláit látogatjuk minden évben a Nem-

* Lágymányosi Bárdos Lajos Kéttannyelvű Általános Iskola és Gimnázium

zetközi Könyvfesztiválra készült fordításkötetekkel és skandináv szerzőikkel. Csak a Bárdosban kíséreltük meg először, hogy a kéziratot elküldtük a tanároknak, hogy jövetelünkig felkészíthessenek egy-egy osztályt az aktuális műből: hogy legyen mit kérdezni, hogy legyen miről beszélgetni az ifjaknak a vendégekkel. Feltételeztük, hogy ez a módszer sokkal hatásosabb, eredményesebb lesz, mint ami egy szokásos író-olvasó találkozótól elvárható. Már tavaly kiderült, hogy jó ez a megoldás, de a befektetett munka, a szerző hiányában nem hozta meg a kelendő, örömteli visszajelzést.

Az idei találkozóra sok osztály készült: a tanárok, az iskola vezetése, minikórusa, konyhások, mindenki. Előre sejtettem, hogy az érdekes, izgalmas, jól megírt Hubert történetek nagy sikert aratnak majd, és a megjelenésében is vagány, nagyhangú, keményfickónak mutakozó Arne Svingen író is meglepetést okoz fellépésével az érdeklődőknek. A gyerekek nem csak a Rendhagyó Irodalomóra keretében mutattak nagy-nagy érdeklődést, hanem a rákövetkező napokban is. A dedikált kötettel szaladgáltak a folyosókon, keltették jó hírét a Hubert kötetnek. Elhatározták, hogy az iskola honlapjára megírják a könyvvel kapcsolatos élményeiket. Ezekből válogattam ide egy kis csokorra valót.

Nekem legjobban az tetszett amikor angolul beszélt az író mert megértettem mit beszél. Az is nagyon tetszett amikor norvégul beszélt. Szép a norvég nyelv. Azért kíváncsi lettem volna a 14 éves lánya nevére is. Örülök, hogy találkoztam egy élő íróval. Kimondhatatlanul boldog voltam. Jó lenne ha egyszer nagykoromban meglátogathatnám! Norvégia szép ország, szerencsés, hogy ott élhet! (Mile Kitty 4. n)

Hubert kalandjait olvasni nagyon izgalmas volt, de találkozni az írójával még izgalmasabb. Már nagyon vártam azt, hogy találkozzak az íróval úgy mint mindenki más, de ekkor belépett az író Arne Svingen. A tanárok bemutatatták, és aztán mindenféle kérdést tehettünk fel. Például miért Hubert a neve vagy, hogy más könyvet is írt-e? Utána elmesélt egy nagyon vicces történetet, amiben az volt, hogy rajzszöveget tettek egy székre, és a tanáruk meg beleült. És még játszottunk egy

olyan játékot, amiben ki kellett találni, hogy melyik részét olvasta fel norvégul. Utána dedikálás volt és sajnos utána mennie kellett. Szerintem nagyon jó nap volt. (Truong Ngoc Linh 4. n)

A könyvtárban találkoztunk a Hubert kalandjai című könyv írójával. Különleges volt az, hogy az író neve a könyvbe volt nyomtatva, és most ott állt és beszélgetett velünk. Érdekes volt még az is, hogy az író norvég, és egy nagyon érdekes nyelv beszélője. Megtudtam többek között azt is, hogy több könyvet írt már. Vicces egy bácsi volt, hisz gyerekkori csínyeket is elmesélt. A lelkünkre kötötte, hogy lehetőleg ne utánozzuk, mert komoly bajunk is származhat belőle. Jó volt a bácsival találkozni. Jómagam nagyon élvezetesnek tartom a könyvet. Gratulálok az írónak! (Dobó Attila 5. n)

A Hubert kalandjai című könyv írójával találkoztunk. Ő egy norvég író, Arne Svíngen. Nagyon örültem, hogy találkozhatok vele személyesen. Még dedikálta is mindenkinek a könyvét. Ennek kifejezetten örültem. Az író tudott angolul, ezért lehetett neki angolul is mondani dolgokat. Persze volt egy tolmács is, aki segített neki. A könyvet olvastam, nagyon jó volt, a keresztanyám is elolvasta, neki is nagyon tetszett.

Hubert egy hétköznapi srác, akivel izgalmas dolgok történnek. Például, amikor az osztályteremben elszaladtak az egerek, vagy amikor a halaknak keresett helyet, vagy amikor Elisével menekültek Royék elől. Ezek mind izgalmas kalandok voltak, de ezen kívül még van egy csomó. Kedves volt, amikor Elise vitt Hubertnek rózsát, hogy kísérsje el őt az iskolába. Mikor elolvastam, végre azt mondhattam, hogy ez nagyon jó könyv! (Domján Lajos 5. n)

fénypontok

A könyvtárban találkoztunk a Hubert kalandjai című könyv szerzőjével, Arne Svingen-nel. Először meglepődtem, hogy pont a mi iskolánkba jön el egy külföldi szerző. Nagyon jó volt megtudni, hogy több könyvet is írt, hogy milyen alapon írta a Hubert kalandjait, honnan jött a Hubert név és, hogy miért volt a könyvben olyan hangos a tanár bácsi. Az író elmondta, hogy az ő tanár bácsija volt, és nagyon dühös lett, ha nem tudott egy teljesen egyenes vonalat húzni vonalzó nélkül. A Hubert kalandjai nekem nagyon tetszik, és szerintem nagyon vicces is. Például: amikor az egerek óra közben kimásznak Hubert táskájából, és amikor felmásznak a tanár lábán, aki semmit sem lát, mert nincs rajta szemüveg. A későbbiekben Hubert szerelmes lesz Elisébe. A találkozó végén Arne dedikálta a könyveit, amiket megrendeltünk, és ebben az tetszett legjobban, hogy próbált egyenes vonalat húzni a betűkből. (Koczka Kitti 5. n)

A Hubert kalandjai című könyv írójával, Arne Svingen-nel találkoztunk a könyvtárban. Nagyon magas férfi volt és kopasz. Először játszottunk és később már elkezdtünk kérdezősködni. Nagyon sok kérdést tettünk fel, például: a mese története honnan jött?, vagy miért Hubert lett a fiú neve?. Az volt a legjobb, amikor megkérdeztük, hogy neki is olyan volt-e a gyerekkkora? Azt válaszolta: nem, csak az egyik tanára volt olyan, mint Hubert-é. Mesélt arról, hogy neki milyen volt az általános iskolában, voltak vicces dolgok benne,

A Hubert kalandjai belopta magát az én szívémbé. Szerintem így elég a két rész, mert hogyha több történet lenne akkor nem lehetne mindegyikre emlékezni. Arne Swingen olyan mulatságosan írta meg a könyvet, hogy nem volt olyan nem amikor nem strakt az egész osztály a nevetéstől. Elis olyan erős karakter, hogy "főszereplő" is lehetne. A piros szívecskés abszurdrajz mag csak hal a történet. Egy szóval minden benne van ami egy vicces gyerekmesében benne kell hogy legyen.

Felzel Miklós

amik nagyon tetszettek. Sokat beszélgettünk, és nagyon sok kérdés volt. Lehetett dedikáltatni a könyvet, és ezzel véget is ért a találkozó.

A Hubert kalandjai című könyv rendkívül tetszett. Tele volt vicces, humoros részekkel. Néha előfordult, hogy Hubert rosszcsonkódott, de azok is viccesek voltak. Később Hubert szerelmes lett, amit igazából nem akart bevallani, de észre lehetett venni a leírásból. Hubertnek volt egy nagyon nagy ellensége, Roy és csapata. Sokat piszkálták Hubertet, de a végén ő is megkapta a magáét. Hubert nem akart veszíteni. Mindenkinek ajánlom ezt a könyvet, mert nekem nagyon tetszett. Többször is elolvastam. (Fejes Zora 5. n)

A Hubert kalandjai című könyv szerzőjével Arne Swingen-nel találkoztunk, aki nekem rendkívül szimpatikus volt. Biztosan azért olyan vicces a könyv története, mert Arne is az. A találkozón kedves volt velünk, beszélt a családjáról, az életéről és a könyvbeli szereplőkről. Nilsen tanár bácsit egy gyerekkori tanáráról formázta meg. Ő egy rajztanár volt, aki a gyerekeknek mindig az egyenes vonal húzását tanította, persze vonalzó nélkül. Egyszer Arne és osz-

fénypontok

tálytársai egy tűt tettek a tanár székére. Amikor a tanár bejött, mindenki feszült volt. A tanár leült, és egész órán nem szólt semmit. A gyerekek nem értették, hogy mi történt. Amikor kicsengettek, felállt és szó nélkül elment. Az osztály megnézte a tanár székét és nem volt ott a tű! Majd rájöttek, hogy a tanár bácsi hátsójában van a tű, és azért nem mondott semmit, mert nem akarta, hogy sikerüljön a tervük.

A Hubert kalandjai című könyvet már olvastam, és nekem nagyon tetszett. Szívesen elolvasnám a többi részét is, de sajnos eddig még nem láttam sehol. Hogy miért szeretném elolvasni a többi részét is? Azért, mert egyszerre vicces és kalandos is ez a történet. A rajzfilm változatát legszívesebben beletenném a Comedy Central-ba. Nagyon jó ez a könyv!! Mindig, mindenhol ezt olvasnám!! Alig várom, hogy a többi részét is elolvashassam! (Lövei Laura 5. n)

*

Mint fordító, a téma, és a szerző alapos ismerője magam is részt vállaltam a találkozó lebonyolításában, és mindeközben volt időm a gyerekek arcát, mozdulatait, hangulatát megfigyelni. Óriási élmény volt látni a lelkesedésüket, a felkészülés során szerzett ismereteik nyújtotta magabiztoságot, bátorságot, ugyanakkor fegyelmezett szerénységüket is.

Öt napig jártam a szerzővel egyik programról a másikra. Volt alkalmam, hogy megkérdezzem a véleményét. Lelkesen szólt a Bárdostról, s azt álmá-

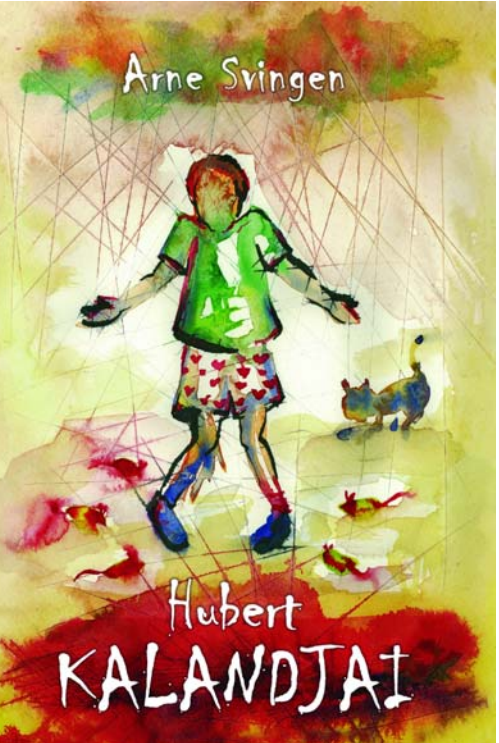

ban sem remélte, hogy előre felkészült gyerekekkel fog találkozni. Rögtön össze is hasonlította ezt a programot a norvégiai hasonló eseményekkel, s úgy értékelte, hogy itt sokkal fegyelmezettebb, lelkesebb, „kisokos” gyerekekkel találkozott. S ennyi aláírást egyúttében még soha sem adott.

Jó, jó, mondhatnák, ha érdekes egy könyv, természetes, hogy olvassák, kézről-kézre adják. Lelkesednek érte. Szájról-szájra terjed a híre. Igen ám, de az olvasmánynak valahogy el kell jutni legalább az első olvasó kezébe, és ez bizony esetünkben nem történhetett volna meg a Bárdos tanárainak, vezetőinek áldozatos munkája nélkül. A napi feladatok mellett, gondolom nem kis erőfeszítésbe került, hogy ilyen jól felkészítsék a gyerekeket, és megszervezzék a találkozót, a vendégek fogadását. S mindezen fáradozásból mi, a vendégek mosolygó, természetes gesztusokkal élő felnőtteket és csupa szív, lelkes ifjakat láthattunk.

Ha a Hubert történeteknek más iskolákban is sikere lesz s a boltokban is szép számmal fogy majd, akkor semmi akadálya, hogy jövő ilyenkorra *Hubert újabb kalandjai* címmel egy hasonlóan szépen illusztrált kötetet mutathassunk be a Bárdosban.

A szerző nevében is hálásan köszönöm a Bárdos aprajának, nagyjának ezt a szép élményt.

ISBN: 978-963-9957-63-3; Ára: 2100 Ft

*Kovács Katáng Ferenc író, műfordító
Oslo, 2013. április*

A Lágymányosi Bárdos Lajos Kéttannyelvű Általános Iskola és Gimnázium segítőképzés tanárai: Wiesner Mária – tanítónő (4. z osztály), Hubert felkészítő, az Arne-találkozó levezetője; Kláminger Erika – tanárnő (4. a osztály), Hubert felkészítő; Máthé Ferencné – tanítónő (4. n osztály), Hubert felkészítő; Felszeghyné Molnár Eszter – magyar, könyvtár és média szakos középiskolai tanárnő – előkészületek; Szabó Tilda – magyar szakos középiskolai tanárnő (5. n osztály), Hubert felkészítő; Trescsik Angéla – technika szakos tanárnő – e rendhagyó irodalomórák szervezője.

Arne Svingen-nel találkoztunk a könyvtárban. Nagyon magas férfi volt és kopasz. (Fejes Zora)